

Sygn. akt V CZ 81/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Maria Szulc

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa R. K.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "C." w B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 listopada 2014 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 27 maja 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki z powodu nieoznaczenia w skardze - mimo wezwania do usunięcia braku formalnego – wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Powódka wniosła skargę kasacyjną od wyroku wydanego w sprawie o ustalenie nieważności albo nieistnienia uchwały rady nadzorczej pozwanej spółdzielni mieszkaniowej dotyczącej przyjęcia regulaminu tworzenia i gospodarowania funduszem modernizacyjnym. Wspomniany regulamin normował charakter i zasady tworzenia funduszu modernizacyjnego, źródła jego finansowania i zasady gospodarowania nim, czyli w istocie - zdaniem Sądu - sposób zarządzenia zgromadzonymi środkami i ich wykorzystania. W ocenie Sądu unormowana w regulaminie materia dotyczy sfery majątkowej pozwanej i jej członków. Sprawa, w której zapadł zaskarżony wyrok, ma więc charakter majątkowy. W skardze kasacyjnej należało zatem oznaczyć wartość przedmiotu zaskarżenia. Okoliczność, że w pozwie nie oznaczono wartości przedmiotu sporu, a w apelacji - wartości przedmiotu zaskarżenia nie zwalnia powódki od obowiązku oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej, jak i nie daje podstaw do uznania, że sprawa ma charakter niemajątkowy. Wobec nieusunięcia braku formalnego w zakreślonym terminie Sąd orzekł, jak w zaskarżonym postanowieniu.

W zażaleniu pełnomocnik powódki zarzucił naruszenie art. 398² § 2 w związku z art. 25 § 2 k.p.c. i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wydanie zaskarżonego postanowienia z naruszeniem przytoczonych przepisów polega - zdaniem skarżącej - na tym, że „wezwanie do oznaczenia przedmiotu sporu nastąpiło na etapie postępowania kasacyjnego, gdy tymczasem wartość ta po doręczeniu pozwu może podlegać badaniu jedynie na zarzut pozwanego przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy”.

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c. skarga kasacyjna w sprawach o prawa majątkowe powinna zawierać również oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia.

Do oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia - w myśl art. 368 § 2 k.p.c. znajdującego zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym na podstawie odesłania przewidzianego w art. 398²¹ k.p.c. - stosuje się odpowiednio jedynie art. 25 § 1 k.p.c. (poza art. 19-24 k.p.c.). Zatem określony w art. 25 § 2 k.p.c. termin dopuszczalności badania wartości przedmiot sporu nie dotyczy wartości przedmiotu zaskarżenia i nie stanowi przeszkody do wezwania do usunięcia braku formalnego skargi kasacyjnej w tym zakresie. W tej sytuacji zarzut wydania zaskarżonego postanowienia z naruszeniem art. 398⁶ § 2 w związku z art. 25 § 2 k.p.c. – wobec niezakwestionowania majątkowego charakteru sprawy - należało uznać za nieuzasadniony.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).